

нията показватъ, че между вашия животъ и вашата мисль нѣма единство. И сега, като естествено психологическо послѣдствие отъ това иде законътъ, че навсѣ-ждѣ по свѣта, въ Германия, въ Франция, въ Англия, въ Америка се явяватъ редъ писатели, философи, учени, които посочватъ на хората редъ методи и правила, какъ трѣбва да се постѣпва, какъ трѣбва да се живѣе. Но съ всички тия методи се е злоупотрѣбило и днесъ се вършатъ прѣстѣпления повече, отъ колкото когато и да било другъ пѣтъ. Тогава хората се запитватъ: какво трѣбва да вършимъ, за да не правимъ прѣстѣпления? — Всички трѣбва да бждемъ разумни! Всички трѣбва да обичаме поне едно сѣщество въ свѣта. Ние не може да обичаме себе си. Човѣкъ не може да има себе си като обектъ. Трѣбва да има една жива душа въ свѣта, която да обичаме, но не както сега се обича. Вие трѣбва да обичате една душа тѣй, както обичате Бога. Образецъ да е вашата любовь! Онзи, когото обичамъ, трѣбва да бжде за мене идеалъ. Идватъ нѣкои при менъ и ми казватъ: Учителю, ти трѣбва да ни обичашъ. Азъ казвамъ: азъ мога да обичамъ само онѣзи хора, които сѣ чисти, идеални. Чудни сѣ хората, когато говорятъ за Любовьта! Азъ не зная, какво мислятъ за Любовьта, какво понятие иматъ за нея! Дойде при мене нѣкой, който е пилъ отъ десетия изворъ и ми казва: пийни малко отъ тази вода!